

Miljen Blindt.

Fortælling af J. S. S. S. (Kortf. fra fort. No.)

omme har jeg ofte sagt mig selv, ingen tror jeg, at de i Grunden...

et kjerligt "Farvel" skiltes de under nu fra hinanden, og da Jda...

den Tid sneg sig hen for Jda, omme skulle og hartad ubygge...

og, hoormed Voglskabet var rigelig, men den bedste Rekreation for...

gives Mennesker, der sole sig i de, naar en Kat er i Nærheden af...

er De, Hr. Blindt, "med disse Ord, den Mand, hvis Opdræden min...

er De, Hr. Blindt, "med disse Ord, den Mand, hvis Opdræden min...

er De, Hr. Blindt, "med disse Ord, den Mand, hvis Opdræden min...

er De, Hr. Blindt, "med disse Ord, den Mand, hvis Opdræden min...

er De, Hr. Blindt, "med disse Ord, den Mand, hvis Opdræden min...

er De, Hr. Blindt, "med disse Ord, den Mand, hvis Opdræden min...

Quad synes De om mine to Blage, som Karlen trækker med nede ved...

"Sig mig en Gang, Hr. Blindt, har De slet ingen Børn?"

"Undskyld, dersom jeg har berørt en smertelig Stræng," sagde den godmodige...

"Det er ret beklageligt, at Deres Mand er hjemmefra af saa pludselige...

"Det er temmelig lang Tid siden," svarede Fruen undvigende; "men undskyld, min Herre, jeg kender ikke Deres...

"Jeg hedder Mads Dorthenius Taagerup, og det Navn Dorthenius maa Fruen vide er et gyldent Navn, thi min Fæder...

"Fasteren med?" spurgte Forvalteren trofslydigt.

"Nej, nej, min gode Ven; jeg tænkte naturligvis blot paa Pengene," svarede Gæsten leende.

"Meget rigtig, Fru, jeg er endog fra Lolland, saavel som min Kone, der er en prægtigste Kone nogen Mand kan have, og vi leve lige saa lykkeligt med hinanden som De og Deres gode Mand."

"Det var da højt mærkvaardt," udtalte den inaffomne Gæst. "Sig mig en Gang, Hr. Forvalter, giver De mig Ret i, at Fruen Bagger ligner Hr. Blindt og hans Fru?"

"Ja, det kan nu ikke ste," svarede denne tødt, "thi han kan ikke se Dem."

"Ja saa! Jeg kan altsaa ligesaa godt strax spænde for; men saa lange det staar paa, vil jeg gjerne se mig lidt om i Haven; maaste Fruen vil være saa god at ledsage mig?"

Fløde i den, for hans Bogn rullede op for Døren, og snart efter rullede den atter bort med den gode Mand, som, med eller uden sit Vidende, havde givet Hr. og Fru Blindt en Lektion, som de i mange Aar ikke havde faaet, men som de begge i lige høj Grad kunde have godt af og idetmindste fortjente.

Mødet i Drivhuset. Hidtil havde Jda ikke været et Ord med Fru Blindt; thi da denne altid var tilbageholdende mod hende, saa sandt Jda det mest passende ogsaa at forholde sig paa en lignende Maade; men denne Taushed blev snart brudt paa en for den unge Pige ligesaa uventet som højt ubehagelig Maade.

Jda havde ofte spurgt sig selv, hoormed Fruen egentlig var stemt imod hende, men kom steds til det nedslaaende Resultat, at hun rent ud sagt ikke kunde fordrage hende, skjøndt Grunden dertil var hende uforklarlig.

Hun skulde imidlertid snart blive oplyst derom. Da hun en Formiddag traadte ind i Drivhuset for at hente Noget, hun havde forglemt der, blev hun mindre behagelig overrasket ved at træffe Fruen derinde; thi hun havde hørt af hendes Pige, at Fruen den Dag havde et af sine lidenskabelige Anfald, og saalænge de varede, tilføjede hun, gjorde man bedst i om muligt at undgaa hende aldeles. Den unge Pige hilste hende derfor paa sin sædvanlige høfslige Maade og vilde med det Samme trække sig tilbage.

"Bliv De tun, Fruen; Deres Rørværelse generer mig ikke mere her end andre Steder; men jeg vil dog sige Dem," og nu begyndte Fru Blindt at fremføre saa grove Betyndninger mod Jdas Forhold til hendes Mand, at Jda blev i den Grad rystet, at hun maatte støtte sig til Bæggen, hoormed hun stod.

"Min Fru," udtalte hun endelig med en af den indre Bevægelse næsten kaalt Stemme, da Fruen et Øjeblik standsede sin Driftstrøm, "jeg tilgiver Dem, paa Grund af Deres ulykkelige Sindsstemning og ligesaa ulykkelige Livsforhold, alle de forjædelige Ord, De har sagt til mig; men De har nødt mig til øjeblikkelig at forlade dette usalige Hus, thi jeg vil ikke udsætte mig for oftere at blive fornærmelset paa en lignende Maade."

Den unge Pige ilede derpaa ind i sit Værelse, hvor Smerten over saa uretfærdige Betyndninger fremkaldte en konvulsivt Øraad. Hoormed hun saaledes sad henstunet i sin dybe Smerte, vidste den unge Pige ikke; thi hun blev først vakt af den ved at en Haand blev lagt paa hendes Skulder, og da hun saa op, stod Fru Blindt, som ubemærket maatte være kommen ind i Værelset, til hendes grændseløse Forbavselse foran hende. Ved en ufrivillig Bevægelse søgte Jda at styde Fruens Haand bort, idet hun skulde det forgrædte Ansigt i sit Lommeørklæbe.

"Tilgiv mig, Fruen Bagger," udtalte Fru Blindt, idet Taarerne traadte frem i hendes Øjne, "for Jesu Bunders Skyld tilgiv en Ulykkelig, der ikke er sig selv værdig, naar det onde Sind kommer over hende. Al, naar De vidste, hvad dette Sind har kostet mig og hvad jeg har lidt derfor! Jeg troede om mig selv, at jeg var bleven bedre; men desværre, jeg har atter labet det Døde saa Døds haand og fornærmet en uslydlig og god Pige, som jeg ved De er. Da De traadte ind i Drivhuset, saa De saa smukt og indtagende ud, at jeg ikke kunde beherske mig selv. De har allerede sagt, at De tilgiver mig. Ikke sandt! Naar jeg beder og bønfaller Dem derom, saa vil De ikke forlade Huset!"

"De forlanger et stort Offer af mig," stammede Jda, idet hun afstørrede sine Taarer.

"Det ved jeg, mit Barn; men jeg skal viselig paafønlige det. Jeg har saa ofte sagt mig selv, at De er som en god Engel i dette ulykkelige Hus. Det har ofte gjort mit Hjerte godt, naar jeg lagde Mærke til, hvor gjerne De vilde vise mig en Opmærksomhed, og den stille, fordringsløse Maade, De altid optraadte paa; men den velgjørende Indflydelse, som De viselig øver paa Blindt, har desværre ofte ophidset mig, istædt for det burde glæde mig. Dog, De tilgiver mig, De ved det, og De vil heller ikke afslaa min Bøn om at blive hos mig. Læg Mærke til, jeg siger udtrykkelig at blive hos mig. Større Afvigelse kan jeg ikke gjøre Dem."

"De beder mig saa venligt derom, Fru, alene derfor vil jeg blive; men..." "Jeg ved, hvad De vil sige!" udtalte Fruen med en Glæde i sit Ansigt, der var ligesaa høftig som før hendes Brede. "De behøver ikke at udtale det. Tak, kjære Barn, for Deres fromme, forsonlige Sind," og før Jda anede det, havde hun

trykket et Kys paa hendes Pande, hoormed hun forlod Værelset.

Da Jda var overbevist om, at Hr. Blindt med Lethed vilde se Sporene af den Bevægelse, hvori hun havde været, sandt hun det rigtigst at lade sig undskyldt, fordi hun ikke indfandt sig ved Middagsbordet. Da Stuepigen forstalte, at Hr. Blindt gjentagende havde spurgt til hendes Besindende, men han intet Spørgsmaal henvendte til hende, da hun indtog sin sædvanlige Plads ved Aftensbordet, troede hun dermed Alt forbi.

Hun lagde imidlertid Mærke til, at hans Øjne flere Gange hvilede forstødt paa hende, ligesom Fruen heller ikke undgik en lignende Examination, der øjensynlig generede hende.

Den næste Dag kom Blindt tidligere tilbage fra Marken end han ellers plejede, og da han formodentlig havde faaet at vide, at den unge Pige opholdt sig i Haven, opsøgte han hende der.

"Jeg ønsker at tale et Øjeblik med Dem, Fruen Bagger; jeg haaber, De vil besvare mine Spørgsmaal med den Oprigtighed, jeg altid har skattet hos Dem. Altsaa, sig mig ganske usforbeholdent, hoormed fornærmede Fru Blindt Dem igaar Formiddags?"

"Hvora? slutter Hr. Blindt, at Fruen har fornærmet mig?" spurgte Jda undvigende.

"Jeg slutter det deraf," lod Svaret, at hun bad Dem paa det Værligste om at forblive her. De maa altsaa have faaet i Begreb med at rejse herfra."

"Hr. Blindt maa være forfæret om, at det er i højeste Grad pinligt, saaledes at forblive i den her, som jeg har taget mig for, bliver medbest, uden at man ved af hvem," svarede Jda med Løst. "Jeg vil ikke minne Dem om, men De omstalte for min Oprigtighed, og det er den, som bringer mig til at tale saaledes til Dem."

Skjøndt Blindt aabenbart blev fornærmet over hin Bemærkning, svarede han dog i al Sindighed: "De befores ikke mit Spørgsmaal, Fruen Bagger."

"Jeg kan heller ikke gjøre det," svarede Jda bestemt. "Jeg har lovet Tilgivelse og Forglemmelse, og hvad kunde det nytte at sige Dem det; det vilde dog kun forøge den Adfærd, der herfter imellem Dem og Deres Fru, uagtet De kunde leve det lykkeligste Liv, naar De blot selv vilde."

Jda taug, næsten helt forstrækket over sine egne Ord; thi hun havde ingenfinde for talt saa dristigt til Blindt, og hun havde vel heller ikke gjort det, om hun havde givet sig Tid til Overvejelse.

Han sad nogle Øjeblikke i Taushed, hovent enten det skete for at beherske sin Brede eller en anden kun han bekendt Jøfelse.

"Jeg er for saa vidt tilfreds med Fruens Opførsel imod Dem," sagde han endelig, "forbi De derved har faaet Kjendskab til at kaste et Blik i denne Kvinde's Hjerte; derved vil vist mit Forhold til hende blive Dem klarere."

"Jeg beder Dem erindre, at jeg har tilgivet Fruen hendes Uret imod mig," svarede Jda.

"Men den Uret, hun har tilføjet Dem, er for Intet at regne mod den, hun atter og atter har tilføjet mig."

"Men ved Hr. Blindt, om hun ikke ogsaa angret al sin Uret, og om ikke netop denne Anger, som hun ikke tror bliver erkjendt af den, hun har krænkert, maae Gange gjøre hende bitter i Sindet?"

Blindt rystede paa Hovedet, gjorde en hjilfende Haandbevægelse og gik langsomt ned i en af Havens brede Gange.

Overraskelsen.

Efter denne Begivenhed indtraadte efterhaanden et ventligere Forhold fra Fruens Side imod Jda; hun undlod saaledes aldrig at gjengælde hendes Hilsen, og da de toende Damer en Dag sidde sammen paa en Spadseretur, sagde Fruen til Jda: "Jeg er Dem hjertelig forbunden, Fruen Bagger, fordi De ikke har fortalt min Mand den Uret, jeg tilføjede Dem."

"Atter Spioneri," tænkte Jda ved sig selv, men svarede Fruen med en let Rødme: "De forglemmer, Fru, at Hr. Blindt blev ligesaa dybt krænkert som jeg, og efter Deres venlige Ord til mig, som De udtalte, var det vel endnu mere urigtigt, om jeg havde gjort det."

Nu var det Fruen, som maatte rødmme, idet hun sagde med en Bevægelse, som Jda ikke troede hende istand til at lægge for Dagen: "Og jeg var saa from og god som De, kjære Barn, saa vilde Alt have været meget bedre end det nu er!"

(Fortf.)

BANK OF DANNEBROG

Geo. E. Lean, A. E. Cady, C. C. Hanson, President, Vicepr., Assistent Kasserer. Citizens National Bank, Grundkapital: \$50,000. ST. PAUL, NEBRASKA. En almindelig Bankforretning udføres. Rente betales paa deponerede Summer.

Directorer: T. F. McARTY, W. A. WILSON, HUSTED AGOR, A. A. KENDALL, E. D. McCORMICK. Geo. E. Lean, A. E. Cady, C. C. Hanson, President, Vicepr., Assistent Kasserer. INTERNATIONAL BANK, DANNEBROG, NEBR.

Almindelig Bankforretning udføres. Penge tillaaes paa gunstige Betingelser paa fast Ejendom eller personlig Sikkerhed. Bank of Dannebrog, Dannebrog, Nebraska. Notary Public tilstede i Banken.

St. Paul Nationalbank. — Efterfølger til — **Howard County Bank,** St. Paul, Nebraska.

Autoriseret Kapital: \$200,000. — Udbetalt Kapital: \$50,000. Udfører almindelig Bankforretning. Bank of Dannebrog, Dannebrog, Nebraska.

M. Sjøholm — DRUGGIST OG APOTHEKER — Forhandler af — Lægemidler, Mediciner, Kemikalier, Patentmedicin, Maling, Farvestoffer.

DRUGGIST OG APOTHEKER — Forhandler af — Lægemidler, Mediciner, Kemikalier, Patentmedicin, Maling, Farvestoffer. GIGARER AF BEDSTE KVALITET. Sælger Recepter udtvundet omhyggeligt paa enhver Time i Døgnet.

M. Sjøholm, Dannebrog, Nebr. **Dampskibsbilletter OG JERNBANEBILLETTER** — Sælges paa Hønden eller for kontant Betaling. **Grundejendom sælges og byttes** Et rigt Udvalg af opdyrkede Farme i den frugtbare Popp-Dal haves til Salg. Penge udlænes i Farme med 7 1/2 pCt Rente betalt for aarligt, og uden nogen anden Udgift end "Recording of Mortgage" og "Abstract".

DR. N. ROSENBERG, 41 S. Clark Street, Chicago, Ill. Kroniske Sygdomme, Kvinde-sygdomme, Private Sygdomme, Legebehold for Enhver, Ungdommens Raadgiver, Dr. N. Rosenberg, 41 South Clark Street, Chicago, Ill.